

[Christophersen.]

Så vil jeg om en enkelt ting i de konkrete bestemmelser gøre et par bemærkninger, og det er de rente- og afdragsbetingelser, som man i § 98 e gør rede for. Samtidig er der dér bestemmelser om indfrielse af lån. Når man sammenholder disse to sæt bestemmelser, må man efter vores opfattelse drage den slutning, at resultatet ofte kan blive en reel stavnsbinding af familier, som på den ene side har fået lån på overordentlig favorable vilkår, rente- og afdragsfri, og som på den anden side samtidig må konstatere, at hvis de, den dag de skal flytte, ikke har afdraget noget som helst, skal de udrede et meget stort beløb, som de kun sjældent vil få betalt tilbage fra boligselskabet, fordi indskuddene jo for en stor dels vedkommende bruges til istandsættelse af boligerne. Jeg mener, det vil være rimeligt i boligudvalget at overveje, om der kan etableres mere fornuftige afviklingsordninger, som i højere grad skaber mobilitet på boligmarkedet for disse låneres vedkommende.

Med disse bemærkninger har jeg ønsket at gøre opmærksom på, at venstre ikke betragter de lovforslag, ministeren er kommet med her, som særlig hensigtsmæssige ud fra de vurderinger, vi anlægger af den samlede støttestpolitik, og heller ikke ud fra de hensyn, vi mener man skal tage til moderniseringspolitikens fremme. Der kan være sociale intentioner, som vi også deler, i lovforslagene, men vi synes, at de for en dels vedkommende er for uklare og derfor naturligt må kræve en omfattende drøftelse i boligudvalget.

Dahlggaard: Jeg skal udtale mig kortfattet om lovforslag nr. 192 om forbedringer m. v. Det bygger, så vidt jeg kan se, mere på praktiske erfaringer end på principielle overvejelser, og en nærmere vurdering af forslaget kan derfor nok bedst ske i boligudvalget og på grundlag af mere konkrete oplysninger fra boligministeren angående omfanget og karakteren af eventuelle misbrug under den hidtidige ordning. Det er jo et af de væsentlige formål med dette lovforslag at hindre misbrug af lejerne, og det er et sigte, som mit parti er enig i.

Vi er også enige i det andet sigte, boligministeren har med lovforslaget: at fremme beskæftigelsen af byggearbejderne. Men i

modsætning til boligministeren tror vi ikke, at det foreliggende lovforslag er særlig egnet til at fremme dette formål, tværtimod. En del af bestemmelserne er ret så firkantede. Det gælder f. eks. bestemmelsen om, at udlejer i visse tilfælde, nemlig når der bliver tale om en huslejestigning til over det dobbelte af den hidtidige husleje, skal tilbyde lejer en anden bolig af, som det hedder, passende beliggenhed, passende kvalitet og udstyr, en bolig, hvis leje efter fradrag af eventuel boligsikring ikke afviger væsentligt fra den hidtidige leje, og hvis størrelse ikke er til hinder for, at lejer og hans husstand kan opnå boligsikring i lejligheden. Det er i og for sig sympatiske bestemmelser, som man ikke umiddelbart kan have noget imod, men det er nok bestemmelser, som det kun undtagelsesvis vil være muligt at opfylde. Derfor er det bestemmelser, som ikke lige frem vil fremme beskæftigelsen med at modernisere lejlighederne.

Dette med det firkantede gælder også bestemmelsen om bortfald af stædfundne genudlejningsforhøjelser som betingelse for, at udlejer kan opnå en oven i købet nærmest undernormal forrentning af de penge, han anvender til omfattende istandsættelser. Det er en bestemmelse, der for mig at se ingenlunde fremmer beskæftigelsen og interessen for at vedligeholde og modernisere lejlighederne. Jeg har faktisk lidt svært ved at forstå, at hr. Svend Jakobsen kunne få den opfattelse, at disse bestemmelser, hvad man i øvrigt måtte mene om dem, er egnet til at fremme beskæftigelsen ved vedligeholdelse og modernisering af lejligheder sammenlignet med de bestemmelser, som gælder i forvejen. Men mit parti er parat til at se på forslaget i boligudvalget, og vi er tilbøjelige til at mene, at det er en ret grundig gennemgang, forslaget må have i dette udvalg.

Forslag nr. 191 om ændring af lov om boligbyggeri drejer sig bl. a. om at overføre momsrefusionen for byggeriet fra finansministeriet til boligministeriet. Det er en sagsoverførsel mellem de to ministerier, som mit parti finder ganske naturlig af to grunde. For det første er momsen efterhånden i den grad blevet en fast bestanddel af prisdannelsen her i landet, at det er værd at få markeret, at refusionsordningen for byggemomsen ikke i og for sig skal betragtes som en afgiftsfritagelse, men at den bør ansues